ja waht! tulge ruttu!" — Rebbane watis ümber ja ütles: „Meie olleme nende meestega asja lábbi rákinud, et enne kül kurja nõuandjate lábbi wihhamehhed ollime ja nüüd on agga meie wahhel weel leppitust tarwis!" Waht ja Krants tullid ka senna; agga rebbane nende müddinat kuuldes olli jubba láinud. Kuk ei uskunud enne mahha tulla, kunni rebbane hopis kaugele árra olli láinud; sest ta olli wannemate wannemate käest kuulnud, et reinowadderisi ial ei pea uskuma, ja et temma omma werrehimmu nisamma wähhe mahha jättab, kui jodik omma wina jomist.

Kuk olli palju targem seal,
Kui innimene wahhest teal,
Kes aealiko kasso eest
Kõik árraannab süddamest,
Kui Reinowadder hännaga
Saab liwa silmi pilluda! —
Kuk kange järgi mõtleja,
Ei wõtnud Reinu uskuda,
Kes omma libbe kelega
Seal tahtis kukke surmada,
Waid hüdis: „Tulge Krants ja Waht!"
Siis olli otsas Reinu maht
Ja panni kohhe plaggama,
Láks metsa, heitis maggama! —
Kuk kitis naeste, laste ees:
„Kül tánna käis üks kawwal mees,
„Kes sõa-rahhu kulutas,
„Mind üllalt mahha melitas.
„Mis teggu on meil teistega,
„Waid agga perrenaesega,
„Kes meile tangu, odre toob,
„Ja kaelad leikab, seina poob,
„Se olgu ükši teada teil',
„Muud rahhu polle tarwis meil'!"

Jutto jätkud.

„Armas sõbber! siin pudub igga naela pealt nelli loodi," ütles üks kaupmees, kes ühhe tuttawa tallupoea käest wõid ostis. — „Siis